

телността и „Казаларската царица“ — рѣшающа женския въпросъ). Ако би трѣбвало да причислиме Вазова къмъ европейскитѣ литературни течения, то той би билъ въ срѣдата между романтизма и реализма. Неговата поезия е романтична, кърмена отъ Хюго и Пушкина; прозата му, по обрисовка на обстановката и типовеѣ, е реалистична, защото е изработена подъ влияние на Гоголя, но по конструкция произведенията му, особено по-обширнитѣ, сж съ романтиченъ отѣнѣкъ.

У насъ Вазовъ бѣше прѣди доста популяренъ, а и всичкитѣ му главни произведения сж прѣведени на чешки: Подъ Игото — Pod Jarmem, прѣв. Коньерза и Кнотекъ, печатано въ „Евтината Огова народна библиотека, 1898, „Нова Земя“ и „Казаларската царица“ отъ сжщитѣ, издадени пакъ тамъ въ 1903 г. Въ 1903 въ „Свѣтвна библиотека“ излѣзоха „Чичовци — Strycové“ — прѣв. И. Коньерза.

Коньерза е прѣвелъ и слѣднитѣ произведения: „Изборъ“ — въ библиотека „Бесѣди за народа“, 1897 г. „Отъ Балкана“ — 3 разкази въ Отовата евтина библ. 1897. „Немили недраги“, „Китка отъ Балкана“ и „Избрани стихотворения“.

За Вазова у насъ сж писали статии: П. Ворачекъ — въ Славянски сборникъ, 1883 г., Владиславъ Шакъ — въ Славянски прѣгледъ 1900 г., К. Щепанекъ — въ Отовия наученъ рѣчникъ, 1907 г. На чешки за него е писано и въ различнитѣ литературни сборници. Така: И. Махалъ пише въ „Славянство“, 1912, стр. 542—3; Йосифъ Пати — въ „Освѣта“, 1913 и М. Вайнгартъ въ „Прѣгледъ на българската литература“ — 1919 г.

Сегашниятъ юбилей на Вазова българитѣ празнуватъ съ извънредна тържественостъ, която най-добрѣ говори за голѣмото му всенародно значение: въ негова честь се издава литературенъ сборникъ, правителството му готви 100,000 лв. почетенъ народенъ даръ, а замислятъ още приживѣ да му издигнатъ паметникъ въ София. Вече отъ нѣколко години изливатъ събранитѣ му съчинения — излѣзли сж доста номера. Тѣзи почести сж много на мѣсто, защото Вазовъ е оснозателъ на модерната българска проза.

Narodny Listi, бр. 294,

24 октомври 1920 г.

Вайнгартъ.